

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 946. An & qualiter Episcopi aliqui Prælati iis inferiores possint
collectas & exactiones extraordinarias imponere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

testatione, eam non fieri ex obligatione, sed per actus non voluntarios seu non obligatorios utpote quibus nunquam inducitur præscriptio. Dum vero deficiente tempore immemoriali facta solutionis causa legitima illius allegari nequit, possessio juris exigendi & percipiendi census, multoq[ue] minus præscriptio illius inducitur. Abbas. *inc. ult. b. t. juxta l. 7. de usur. & cit. c. 5.* Allegata tamen causa legitimâ v. g. ratione subjectionis, fundationis alterius relevationis, solutionis factæ tanquam debita, non tamen aliter quam præsumptivæ probata ex cursu temporis longi nempe 20. vel 10. annorum, aut etiam longissimi 30. vel 40. annorum, Jus commune canonicum resistit possessori vel actori in judicio petitorio v. g. ut Ecclesia sit pensionaria alicui laico; atque ita præscriptio non perficitur, nisi immemoriali per quam sine titulo, vel 40. annis cum titulo juxta c. 1. de præscript. in 6. et si de jure civili in rebus privatorum sufficiat probare, censem annum per 20. annos. Inter absentes, per tò inter præsentes tanquam debitum solutum fuisse, etiam si causa aliter probari nequeat. Arg. *l. 6. ff. de usur.* Abb. *in c. 5. b. t. n. 3.* Mascard. *cit. concl. 279. n. 3.* Pith. *cit. n. 4. in fine.*

3. Resp. Ad secundum secundo: Si censuarius censem realem seu ratione rei v. g. fundi præstandum amplius solvere recusat, Dominus censis probare potens illum sibi antea solutum tanquam debitum, sed postea denegatus, potest agere judicio possessionis recuperandæ, & tanquam spoliatus possesso- ne juris percipiendi illum petere & obtinere restitui in dicta possessione, et si postmodum censuarius pos- sit super iure proprietatis mouere item; cum spoliatus prius restituendus sit, quam de iure proprietati respondere teneatur in judicio juxta c. ult. de ordin. cognit. & c. 7. de caus. poss. & propr. & c. 24. de elec. Glos. *ibid. V. statum.* & Abb. *n. 14.* Laym. *n. 6.* Ubi illud notandum, quod licet possesso vel quasi possesso talis anni censis ab initio oriri & acquiri nequeat sine causa seu titulo saltē colorato, possit tamen continuari, et si causa seu titulus ignoraretur & ostendi nequeat, modo probari possit, censem longo tempore solutum; ideoque possessor solen- dedus in possessione & ea spoliatus per non solutionem restituendus, donec decidatur quæstio super proprietate ita Pith. *b. t. n. 5.* cum Jo. And. *in c. per- venit. b. t. n. 8.* & Abb. *ibid. n. 3.* non obstante, quod decursus temporis non sit modus aptus inducendi obligationem, sufficit enim, quod in eo diuturno tempore factæ solutionis tanquam debita oriantur præsumptio præcedens causæ seu tituli, ex quo obligatio seu debitum, vel saltē ejus quasi possesso traxit originem cum bona fide. Porro quod hæc dicta, nempe quod ob negatam solutionem alias factam agi possit judicio possessorio & obtineri restitutio hujus possessionis locum quoque habeant in censibus & præstatibus merè personalibus (et si id communiter negent Legista, quibus consentit Abb. *l. c.*) verius docent Felin. *inc. 16. de foro comp.* *n. 4.* Innoc. *inc. querelam. 24. de Elec. num. 3. & 4.* Laym. *ibid. n. 6.* §. verum. Pith. *b. t. n. 6.* Arg. *cit. c. querelam.* His non obstante (quod est unicum fundamentum Legistarum) quod persona libera, & quod ei inhæret; possideri nequeat; nam dato, quod absolutè loquendo persona libera quatenus libera secundum se possideri nequeat, nihil tamen obstat, quod minùs persona libera obligari possit ad dandum & præstandum quid singulis annis, vel quoties iusta causa id exigit; ac ita in ea ejusque industria config- tur obligatio solvendi censem annum ex ejus-

dem persona lucris ratione alicuius cause præ- dentis; quemadmodum videmus decimas personæ & tributa personalia magistratui pendenda con- stitu, quin & heredem à testatore gravari ad an- nuam pensionem alteri persona solvendam.

Quæst. 945. Quæ veniant nomine ex- actionis.

R Esp. Etsi hoc nomine universaliter accepto, ve- niant tributa, steura, collectæ, pedagia, qui- dagia, vestigalia, & quidquid supremi principes, superioresque sive sæculares, sive Ecclesiastici à suis subditis, præsertim extraordinariæ, exigunt; eò ta- men contrahitius sumpto veniunt illa, de quibus præ- sens titulus agit, nimis onera, quæ à SS. canonibus Ecclesiasticavæ potestate etiam Ecclesiæ & Cle- ricis imponuntur præstanta Episcopo, aliisque præ- latis Ecclesiasticis; suntque vel ordinaria vel extra- ordinaria; & quidem ordinaria sunt primò Cath- eraticum seu tributum Ecclesiasticum Synodaticum, de quo remissive actum quæst. ante hanc. 4. secundò subsidium caritativum, de quo, quid sit, à quibus, & quibus præstantum, & à quo & qualiter eximi possint, qui aliis ad illud præstantum tenentur & cogi possunt dictum à me ad lib. 1. decret. q. 855. n. 1. de quo etiam videvi potest Reiffent. *b. t. n. 18. ad n. 36.* jura Episcopalia ad legem Diœcesanam spectantia. Tertiò est portio canonica, quæ, quid, quotplex, quanta, unde sumenda, à quibus solvenda, qualiter aboleri, in quibus casibus debita non sit, dictum à me *l. c. n. 2.* Quartò & pars quarta decimaru[m], quæ, quid sit, à quibus solven- da, qualiter abroganda & de facto in pluribus locis abrogata. Vide apud me *l. c. n. 5.* uti & quæ de ea, ubi adhuc in situ est, queri possunt. Vide apud me *in for. benefic. p. 1. q. 480. a. n. 5.* Quintò pars tertia oblationum, quæ, qualiter olim præstabatur Episcopo, ab eoque exigebatur. Vide apud me *l. c. n. 6.* uti & plura alia de ea, quæ habet Thomas à me *ibidem citatus.* Sextò procurationes, de quibus quæ queri possunt, vide apud me *cit. q. 855. n. 3.* uti & materiam de visitatione, cuius intuitu præstantur procurationes, tractatam integrè à me *v. in Vicario Episcop. à n. 651. de extraordinariis ve- rō executionibus* sit

Quæst. 946. An & qualiter Episcopi alii- que prælati iis inferiores possint collec- tas & exactions extraordinarias im- ponere suis subditis, vel ab iis exigere?

R Esp. breviter: Nullus Prælatus Ecclesiasticus præ- ter papam potest collectas extraordinarias im- ponere suis subditis, cum id expressè prohibetur per c. 6. §. probibemus. *b. t. Abb. ibid. n. 2.* excepto, quod Episcopi possint ex manifesta & rationabili causa moderatum auxilium (quod vulgo subsidium caritativum vocatur, de quo jam dictum, quodque etiam dici posset exactio ordinaria, quatenus illud SS. canones permitunt) quo suis necessitatibus consulant, cum caritate erigere.

Quæst. 947. An, & qui laici suis subditis imponere possint novas & extraordi- narias exactions.

1. R Esp. primò in genere; soli Reges & Principes in temporalibus superioribus non agnoscentes ex iusta causa imponere possunt subditis suis sine consensu statuum contributiones, tributa (quæ esti alias cum vestigalibus pedagiis, quidagis confun- duntur, strictius tamen pro pensione subditis im- posita